

Udenfor Betænkningen var der intet Ændringsforslag stillet.

De stillede Ændringsforslag, Lovforslagets enkelte Paragraffer samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Guldbrandsen): I Løbet af de sidste 10 Aar har Spørgsmaalet om Kystfredning foreligget flere Gange her i Rigsdagen, men alle de Forsøg, der ere gjorte i den Tid for at opnaa en tidssvarende Ordning af vor Kystfredning tilvebragt, alle disse Forsøg ere glippede hidtil. Jeg skal tillade mig at henvende en Tak til den højtærede Landbrugsminister, fordi han har rejst dette Spørgsmaal paa ny. Der er mange her i Landet, Kystbefolkningen trindt omkring paa vore Øer og i Jylland, som ville være, det tror jeg i hvert Fald, meget tilfredse med, om der kunde blive gennemført en Kystfredningslov i denne Samling. Jeg har i hvert Fald ikke opgivet Haabet aldeles endnu om, at dette vilde kunne ske.

Grundlaget for den bestaaende Kystfredning er Loven af 23. Januar 1862. Det er ganske sikkert, at denne Lov har i sin Tid været tidssvarende og gjort megen Nytte, men saaledes som den praktiseres nu for Tiden og har gjort det gennem flere Aar, er der Grund til at ønske, at vi snart kunne faa den afløst af en anden og en bedre Lov. Efter den bestaaende Ordning skal Kystfredning foregaa paa den Maade, at man freder det, man kalder Forstranden, og Forstranden er altsaa den Del af Havet, der ligger Kysten nærmest, og som i Almindelighed har grundt Vand. (*N. Jensen:* Paa hvor stor en Strækning?) Det er Strækningen altsaa langs Kysten ud ad Havet og saa videre, det er det, vi kalde Forstranden, det er ikke Strandbredden. Den bestaaende Lov gaar altsaa ud paa, at denne Forstrand skal fredes, man maa ikke borttage herfra Sten, store eller smaa, Ler, Sand eller Grus. Disse Genstande skulle have Lov til at blive liggende derude, og de skulle blive liggende der for at svække Bølgens Kraft, idet den gaar ind imod Kysten, saaledes altsaa, at den gør den mindst mulige Skade. Med dette Værn er det jo saaledes, at det er Havet, der selv egentlig talt har tilvebragt det, det er Havet, der har skyllet Sten og Sand og Grus ude fra det aabne Hav, ude fra den aabne Sø ind imod Kysten, og derved er dette lave Vand altsaa opstaaet derinde, saa naar Bølgen gaar ind paa det lave Vand, glider den ikke saa

hurtigt og bliver heller ikke saa stærk, og idet den kommer ind imod Kysten, er den svækket i en ganske betydelig Grad. Man freder altsaa Kysterne derved, at man freder Forstranden, først og fremmest derved. Forstranden er det særlige Værn i den Henseende, som der maa plejes om. Men længere gik den bestaaende Lov ikke.

Det Forslag, som nu foreligger, har Øje for, at ogsaa Dele af Strandbredden maa fredes, at der ogsaa er Dele af Strandbredden, hvorfra man ikke kan tage disse Genstande, som jeg har nævnt: Grus, Sand, Sten og noget saadant, og det er den Del af Strandbredden, som ikke er bevokset med Græs og er udyrket. Disse Dele af Strandbredden skulle nu ifølge det foreliggende Forslag ogsaa, naar Forbud nedlægges, komme ind under dette Forbud. Der er altsaa der en Forskellighed, og denne Forskel peger i Retning af, at Forslaget ønsker eller sætter sig som Maal at faa en mere vidstrakt Fredning af vore Kyster, end Tilfældet har været hidtil.

Men Forskellen mellem disse to Ordninger, den foreslaaede og den, der bestaar, er jo naturligvis ikke udtømt dermed. Efter den bestaaende Ordning er Forholdet det, at der bliver udvalgt i hver Kommune 2 Mænd, og det er disse 2 Mænd, der paa given Foranledning skulle afgøre, om en Kyststrækning eller Forstranden udfor Kyststrækningen skal underlægges Forbud eller ikke. Det er disse 2 Mænd, der vælges af Kommunalbestyrelsen og faa en Protokol udleveret af denne for deri at indføre de Synsforretninger, som de have at foretage. Men saaledes skal det jo altsaa ikke være for Fremtiden. Efter Forslaget her skal der nedsættes en saakaldt Kystkommission for hvert af Landets Amter, og naar man siger Amter her, er det ikke blot den Del, man kalder Landet, som skal indbefattes derunder, under dette Navn, i den Forstand, men det er ogsaa Købstæderne, og denne Kystkommission for hvert Amt skal altsaa berejse Amtets Kyststrækning, undersøge Kyststrækningen meget nøje, og efter denne nøje Undersøgelse skal der altsaa træffes Afgørelse. Enten vil Afgørelsen komme til at lyde for en bestemt Strækning, at den enten skal underlægges Forbud eller ogsaa fritages for et saadant Forbud. Disse Medlemmer vælges dels af Landbrugsministeren, Formanden vælges af ham, og de to andre Medlemmer vælges af det paagældende Amdsraad. Her er ogsaa en Forskel imellem de to Ordninger af Kystfredningen, som taler til Fordel for det foreliggende